

Trieu una de les dues opcions.

OPCIÓ A

La burgesia no pot existir sense revolucionar ininterrompudament els instruments de producció i, per tant, les relacions de producció i, per tant, la totalitat de les relacions socials. Ben al contrari, la conservació intacta de les velles formes de producció havia estat la primera condició d'existència de totes les classes industrials precedents. La transformació constant de la producció, la ininterrompuda commoció de totes les condicions socials, la inseguretat i el moviment eterns, distingeixen l'època burgesa de totes les altres. Totes les condicions de vida encarcerades, rovellades, amb els seus ròssecs de punts de vista i d'opinions esdevingudes venerables per l'edat, són dissoltes; totes les creades de nou envelleixen abans que puguin consolidar-se. Tot allò relacionat amb els estaments i l'estabilitat socials s'evapora, és profanat tot allò que era sagrat i els homes es creuen obligats finalment a considerar amb sang freda la seva posició en la vida, les seves relacions recíproques.

Karl MARX, *Manifest del partit comunista*

A partir d'aquest text, feu una redacció que compleixi els requisits següents:

1. Ha d'explicar breument l'argument principal del text. [2 punts]
2. Ha d'explicar què vol dir, en aquest text, «transformació de la producció». [3 punts]
3. Ha de comparar el concepte d'*època burgesa* que es defensa en el text amb algun altre concepte de la mateixa època o d'una altra època. [3 punts]
4. Ha d'explicar per què creieu que l'autor del text té raó o per què creieu que no en té. [2 punts]

OPCIÓ B

La veritat és que, tant en filosofia com en altres camps, es tracta de **trobar** el problema i, per consegüent, de **formular-lo**, més que no pas de resoldre'l. Perquè un problema especulatiu queda resolt d'ençà que s'ha formulat bé. Amb això entenc que ja n'existeix, alhora, la solució, encara que pugui continuar amagada i, per dir-ho així, coberta: n'hi ha prou de **descobrir-la**. Però formular el problema no és simplement descobrir, és inventar. La descoberta afecta allò que ja existeix, actualment o virtualment; estava segura d'arribar, tard o d'hora. La invenció dóna l'ésser al que no era, hauria pogut no arribar mai. Ja en matemàtiques, però amb més raó en metafísica, l'esforç d'invenció consisteix amb més freqüència a suscitar el problema, a crear els termes en els quals es formularà. Formulació i solució del problema són molt a la vora de l'equivalència: els veritables grans problemes no es formulen fins que s'han resolt.

Henri BERGSON, *Pensament i moviment*

A partir d'aquest text, feu una redacció que compleixi els requisits següents:

1. Ha d'explicar breument l'argument principal del text. [2 punts]
2. Ha d'explicar què vol dir «descobrir» en aquest text. [3 punts]
3. Ha de comparar el concepte d'*invenció* que es defensa en el text amb un altre concepte d'*invenció* o amb algun altre concepte anàleg. [3 punts]
4. Ha d'explicar per què creieu que l'autor del text té raó o per què creieu que no en té. [2 punts]

Trieu una de les dues opcions.

OPCIÓ A

Mostrem que l'home públic, pel fet de posar-se a governar els altres, no es pot plànyer d'ésser jutjat sobre els seus actes, des quals els altres porten la pena, ni sobre la imatge sovint inexacta que donen d'ell. Com Diderot deia del comediant en l'escena, avancem que tot home que accepta de **fer un paper** porta al seu voltant un «gran fantasma» en el qual va amagat, i que ell és el responsable del seu personatge fins i tot si no hi reconeix el que volia ésser. El polític mai no és als ulls dels altres el que és als seus propis ulls, no solament perquè els altres el jutgen temeràriament, sinó també perquè ells no són ell, i el que en ell és error o negligència pot ser per a ells mal absolut, servitud o mort. Acceptant amb un paper polític una ocasió de glòria, també accepta un risc d'infàmia, tant l'una com l'altra «immerescudes».

Maurice MERLEAU-PONTY, *Humanisme i terror*

A partir d'aquest text, feu una redacció que compleixi els requisits següents:

1. Ha d'explicar breument l'argument principal del text. [2 punts]
2. Ha d'explicar què vol dir que «l'home públic» és responsable del seu «personatge». [3 punts]
3. Ha de comparar el concepte de *polític* que es defensa en el text amb algun altre concepte de *polític*. [3 punts]
4. Ha d'explicar per què creieu que l'autor del text té raó o per què creieu que no en té. [2 punts]

OPCIÓ B

La conclusió segons la qual les coses passades són experimentades en la memòria pot reforçar-se considerant la diferència entre passat i futur. Amb l'ajut de la predicció científica podem arribar a conèixer, amb major o menor probabilitat, moltes coses sobre el futur; però totes aquestes coses són **inferides**, cap no es coneix de manera immediata. Ni tan sols coneixem de manera immediata el que volem dir amb la paraula *futur*: el futur és essencialment aquell període de temps en el qual el present serà passat. El «present» i el «passat» vénen donats per l'experiència, i el «futur» es defineix en llurs termes. La diferència entre passat i futur, des del punt de vista de la teoria del coneixement, consisteix tan sols en el fet que el passat és experimentat en part actualment, mentre que el futur es troba encara totalment fora de l'experiència.

Bertrand RUSSELL, *Sobre la naturalesa de la coneixença*

A partir d'aquest text, feu una redacció que compleixi els requisits següents:

1. Ha d'explicar breument l'argument principal del text. [2 punts]
2. Ha d'explicar què vol dir que «el passat és experimentat en part actualment». [3 punts]
3. Ha de comparar el concepte d'*experiència* que s'utilitza en el text amb algun altre concepte d'*experiència*. [3 punts]
4. Ha d'explicar per què creieu que l'autor del text té raó o per què creieu que no en té. [2 punts]